

## Chương 69: Nhất định để mẹ có cuộc sống tốt đẹp

Lên xe taxi, Lâm Yên suy nghĩ đủ thứ.

Sau khi tới địa điểm, Lâm Yên cầm lấy đồ đạc mua ở siêu thị cho mẹ Hạ Mộ Vân, trực tiếp xuống xe.

“Mẹ!”

Lâm Yên gõ gõ cửa.

Thực mau, cửa phòng bị mở ra, một người phụ nữ mặt mũi xinh đẹp dịu dàng ánh vào trong mắt Lâm Yên.

Từ trên mặt người phụ nữ có thể thực rõ ràng nhìn ra năm tháng tang thương, đặc biệt là đôi tay của Hạ Mộ Vân đã phủ kín vết chai, nhưng ngay cả như vậy vẫn không có cách nào che giấu đi mặt mũi và khí chất của người phụ nữ.

“Tại sao lại mua nhiều đồ như vậy, mẹ không dùng được, rất lãng phí đấy!”

Hạ Mộ Vân nhận lấy bao lớn bao nhỏ trong tay Lâm Yên, nhú mày nói.

Đi vào trong nhà, không khí nóng ập vào trước mặt, quạt điện cũ kĩ đang chuyển động “Kéo kẹt kéo kẹt”.

“Mẹ, không bao nhiêu tiền, con cũng tìm được công việc!” Lâm Yên nhìn Hạ Mộ Vân, trong lòng có

chút khó chịu.

Sau khi chia tay với Lâm Dược Thông, mẹ vẫn luôn ở tại nơi này. Thật ra, năm đó Lâm Yên ở nước ngoài kiếm được rất nhiều tiền, mỗi lần gửi tiền cho mẹ, lại bị mẹ trả về, nói cô làm việc vất vả, kiếm tiền không dễ dàng, nói thế nào cũng không muốn nhận.

Sau đó, Lâm Yên bảo Lâm Thư Nhã đón mẹ về biệt thự, thật ra Lâm Thư Nhã vẫn luôn không có liên lạc với mẹ, thậm chí cố ý ở trước mặt mẹ lộ ra ý không muốn ở chung với bà, nhưng lại nói do mẹ không muốn ở chung với cô.

Mãi cho đến bây giờ, Lâm Yên mới biết được những sự thật này.

“Tìm được công việc cũng là tiền mình vất vả kiếm được, chỗ mẹ không thiếu đồ, mẹ có tiền, nếu con thiếu tiền thì nói với mẹ, một bức tranh của mẹ cũng thực đáng giá.” Hạ Mộ Vân nhìn chăm chăm Lâm Yên, nhẹ giọng cười nói.

Không đợi Lâm Yên nói tiếp gì đó, Hạ Mộ Vân nói: “Tiểu Yên, con ngồi một chút, chờ mẹ dọn dẹp đồ đạc một chút chúng ta sẽ đi nhà cũ.”

“Dạ.” Lâm Yên ngoan ngoãn gật gật đầu.

Lâm Yên ngồi ở trên sofa, ánh mắt đánh giá khắp nơi trong nhà.

Trên tường treo rất nhiều tranh chữ, đều bảo quản thực tốt, thậm chí không có bụi bặm gì.

Những thứ này đều là tác phẩm đặc ý của mẹ Hạ Mộ Vân, từ nhỏ mẹ đã luyện thành một tay tranh chữ tốt, đặc biệt là vẽ, vô cùng sinh động, sinh động như thật.

Tuy rằng mẹ nói tranh chữ của mình có thể bán đi, không lo ăn uống, nhưng Lâm Yên lại biết, căn bản không ai tới mua tranh chữ của mẹ, một bộ cũng chưa bán được.

Sô pha một chân, đặt rất nhiều giấy vụn cùng chai nước khoáng, chai đồ uống.

Khóe mắt Lâm Yên có chút phát çat, nhìn thoáng qua Hạ Mộ Vân còn đang bận rộn, trong lòng khó chịu.

Mấy năm nay, sức khỏe của mẹ không tốt lắm, cũng vẫn luôn không có công việc gì, lúc trước Uông Cảnh Dương còn nói với cô, thấy mẹ nhạt chai nước khoáng đi trạm thu mua phế liệu bán lấy tiền mặt.

“Mẹ, con thuê nhà, là cái chung cư, mẹ về chung cư ở với con đi.” Lâm Yên nhìn Hạ Mộ Vân nói.

Nghe vậy, Hạ Mộ Vân cười cười, lắc đầu nói: “Diện tích ở chung cư, một người ở cũng không đủ.”

“Đủ đủ, mẹ con chúng ta ở dư dả!” Lâm Yên vội lên.

“Không đi, chỗ của mẹ khá tốt, con thường trở về thăm mẹ là được,” Hạ Mộ Vân cũng không quay đầu lại, mở miệng nói.

Lâm Yên biết tính cách của mẹ, mẹ nói không đi, cho dù cô nói như thế nào mẹ cũng sẽ không qua đi ở chung với cô. Lâm Yên cũng biết, mẹ cũng không phải không muốn đổi hoàn cảnh nơi ở tốt một chút, nhưng trong lòng không muốn liên lụy con cái.

Nghĩ tới dĩ vãng, mẹ cũng là tiểu thư khuê các tiêu chuẩn, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, từ nhỏ cũng được nuông chiều từ bé, nhưng hiện tại lại đến nông nổi này .....

Lâm Yên âm thầm thề, cô nhất định phải làm cho mẹ có cuộc sống tốt đẹp, cho dù như thế nào!